

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobkyně: **Mgr. R. W.**
proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR**
 sídlem 128 01 Praha 2, Na Poříčním právu 1

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 1. 2024 č. j. MPSV-2024/15120-911 a č. j. MPSV-2024/15122-911, ve věci příspěvku na bydlení

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2024, jímž bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hl. m. Prahu č. j. 1818680/2023/AB ze dne 6. 11. 2023, kterým bylo rozhodnuto nepřiznat žalobkyni dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení od 11. 5. 2023 a uvedené rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

Žalobkyně rovněž napadla rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2024 č. j. MPSV-2024/15122-911, jímž bylo zamítnuto její odvolání proti Úřadu práce České republiky – krajské pobočce pro hl. m. Prahu č. j. 1818705/2023/AB ze dne 6. 11. 2023, kterým jí nebyla přiznána dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení od 1. 7. 2023 a uvedené rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalovaný potvrdil. Žalobkyně nesouhlasila se závěrem správních orgánů, že má nájemní smlouvu pouze na část bytu. Odkázala na zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, § 1746 s tím, že název smlouvy není podstatný a důležitý je její obsah. Konstatovala, že jí byl pronajat byt, který se skládá z předsíně, koupelny a WC, obývacího pokoje s kuchyní a společné chodby pro dva byty. Byt má také samostatné měřiče médií. Předmětný byt (tj. soubor místností) svým stavebně-technickým uspořádáním a vybavením splňuje požadavky na trvalé bydlení a je k tomuto účelu určen podle stavebního zákona. Namítala, že žalovaný se s jejími námitkami vypořádal nedostatečně. V odůvodnění rozhodnutí úřadu práce o nepřiznání příspěvku na bydlení se uvádí, že předmětem nájmu je část bytové jednotky a v dalším odstavci správní orgán konstatuje, že není nájemkyní bytu, pouze části bytu. Dochází zde k nesprávnému používání pojmů a z toho vyplývající nepochopení jejich významu. Žalobkyně v žalobě odkázala na pojetí pojmu bytu v zákoně č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, konkrétně v § 24 odst. 5, dále na pojetí pojmu bytu pro účely stavebního zákona dle § 3 písm. g) vyhl. č. 268/2009 Sb., a uvedla, jak bytovou jednotku definuje občanský zákoník v § 1159. Konstatovala, že s touto definicí pracuje i zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí. V žalobě citovala také z rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 55 Ad 2/2017-28, z něhož zdůraznila větu, že ani zápis bytových jednotek do katastru nemovitostí nepředstavuje relevantní podklad pro posouzení naplnění definice bytu dle § 24 odst. 5 zákona o státní sociální podpoře, konec citace. Vzhledem k tomu, že zákon o státní sociální podpoře má svou vlastní definici a zároveň je to veřejnoprávní předpis, je definice bytové jednotky nepoužitelná. Podstata vyjádření v napadeném rozhodnutí ohledně toho, že je v nájmu část bytové jednotky, je pro účely řízení o příspěvek na bydlení bezpředmětná. Poukázala na to, že ve smlouvě o nájmu části bytu v článku 1. odst. 1 je uvedeno, že bytovou jednotku 630/115 tvoří čtyři na sobě nezávislé obytné části s označením 3.4.1 o velikosti 45,4 m², o část s označením 3.4.2 o velikosti 42,8 m², o část s označením 3.5.1 o velikosti 27,7 m² a část s označením 3.5.2 o velikosti 26,8 m² (dále jen byty). Byt 3.5.2 je tvořen těmito místnostmi: předsíň, obytná místnost s kuchyňským koutem, koupelna + WC. Půdorys bytu, včetně specifikace místností a celkové situace je zakreslen v plánu, který je přílohou č. 1 smlouvy a tvoří její nedílnou součást. V příloze č. 2 jsou mimo jiné uvedeny stavy na měřicích médiích (elektroměr, vodoměr, kalorimetr), které jsou samostatné pro byt 3.5.2, který je předmětem nájemní smlouvy. Z přílohy č. 1 a přílohy č. 2 je tedy jasné zřetelné, že se jedná o samostatný byt, splňující definici dle zákona o státní sociální podpoře a nejedná se o část bytu, tedy místnost ve sdíleném bytě. Žalobkyně rovněž citovala z rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 33 A 11/2014-60 a vyslovila názor, že argumentace správních orgánů je chybná, neboť předmětný byt spadá pod definici uvedenou v § 24 odst. 5 zákona o státní sociální podpoře a správní orgány rozhodly nezákonně. Příspěvek na bydlení jí měl být přiznán.

2. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Vyslovil názor, že správní orgán I. stupně vyhodnotil nárok na dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení s nárokem od 11. 5. 2023 a ode dne 1. 7. 2023 v souladu s ust. § 24 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů. Vzhledem k tomu, že žalobkyně obývá část

bytu, který má několik obytných částí a jako jeden byt byl zkolaudován, proto nemohlo být jejím žádostem vyhověno.

3. Krajský soud na základě řádně a věc podané žaloby přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen s.ř.s.) a v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl o žalobě bez nařízení jednání.
4. Ze správního spisu se podává, že dne 3. 8. 2023 podala žalobkyně žádost o příspěvek na bydlení s nárokem ode dne 11. 5. 2023 a další žádost s nárokem od 1. 7. 2023. V žádosti uvedla, že je nájemkyní bytu na adrese X. K žádosti doložila smlouvu o nájmu části bytu ze dne 11. 5. 2023 na byt č. 115, který je popsán tak, že se skládá ze čtyř na sobě nezávislých obytných částí, žalobkyně má obývat č. 3.5.2, který sestává z předsíně, obytné místnosti s kuchyňským koutem, koupelnou a WC. Úřad práce České republiky – krajská pobočka pro hl. m. Prahu rozhodnutím ze dne 6. 11. 2023 č. j. 1818680/23/AB nepřiznal žalobkyni dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení od 11. 5. 2023. Rozhodnutím ze dne 6. 11. 2023 č. j. 1818705/23/AB nepřiznal žalobkyni příspěvek na bydlení od 1. 7. 2023. V obou rozhodnutích odkazem na ust. § 24 odst. 1 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, dospěl k závěru, že žalobkyně není nájemkyní bytu, nýbrž je nájemkyní pouze části bytu. Proti uvedeným rozhodnutím podala žalobkyně odvolání, o nichž žalovaný rozhodl žalobou napadenými rozhodnutími. Odvolání žalobkyně zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobkyně sice obývá část bytu, jak popisuje v odvolání a jak vyplývá z přiložené dokumentace k odvolání a ze zjištění správního orgánu I. stupně, ale celý byt je větší a skládá se z několika na sobě nezávislých obytných částí. Zdůraznil, že § 24 odst. 5 zákona o státní sociální podpoře se vztahuje pro nájemní smlouvu celého bytu, ovšem žalobkyně má nájemní smlouvu pouze na část bytu. Ačkoliv žalobkyně má vlastní koupelnu a WC, je tato součástí bytu, který je rozdělen na několik obytných částí a jako jeden byt byl tak zkolaudován, a proto nemůže být její žádosti o příspěvek na bydlení vyhověno.
5. Podle ust. § 24 odst. 1 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, nárok na příspěvek na bydlení má vlastník nebo nájemce bytu, který byt užívá, jestliže a) náklady na bydlení přesahují částku součinu rozhodného příjmu vlastníka, nebo nájemce bytu společně posuzovaných osob a koeficientu 0,30 a současně b) součin rozhodného příjmu a koeficientu 0,30 není vyšší než částka normativních nákladů na bydlení.
6. Podle ust. § 24 odst. 5 téhož zákona, bytem se pro účely tohoto zákona rozumí soubor místností nebo samostatná obytná místnost, které svým stavebně technickým uspořádáním a vybavením splňují požadavky na trvalé bydlení a jsou k tomuto účelu užívání určeny podle stavebního zákona nebo jsou zkolaudovány jako byt.
7. Dle názoru soudu ust. § 24 odst. 5 zákona o státní sociální podpoře spojuje výplatu příspěvku na bydlení s nájemním vztahem k celému bytu. Z předmětné nájemní smlouvy bylo zjištěno, že žalobkyně uzavřela nájemní smlouvu pouze na část bytové jednotky X o podlahové ploše 153,7 m², a to část uvedeného bytu s označením č. 3.5.2, která sestává z předsíně, obytné místnosti s kuchyňským koutem, koupelnou a WC. Bytovou jednotku tvoří čtyři na sobě nezávislé obytné části s označením 3.4.1, 3.4.2, 3.5.1 a části s označením 3.5.2. Ve shodě s žalovaným i dle názoru soudu různá pojetí pojmu bytu v jiných zákonech a vyhláškách

nejsou rozhodná, neboť pro zjištění nároku na dávku státní sociální podpory příspěvku na bydlení se postupuje podle zvláštního zákona, jímž je zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, který v § 24 odst. 5 jasně váže výplatu příspěvku na nájemní vztah k celému bytu, nikoli na jeho na sobě nezávislé obytné části.

8. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že správní orgány v předmětné věci nepochybily, neboť v případě žalobkyně nebyla splněna zásadní skutečnost pro přiznání dávky příspěvku na bydlení, a to, že žalobkyně jako žadatelka nebyla nájemkyní celého bytu, nýbrž pouze jeho části.
9. Vzhledem k výše uvedenému soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl jako nedůvodnou.
10. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti žádné další náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 28. 11. 2024

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně